

Samson: kiedyś, teraz i w przyszłości

Babilon upadnie, gdy Kościół zostanie skompletowany.

„I cóż powiem jeszcze? Zabrakłoby mi przecież czasu, gdybym miał opowiadać o Gedeonie, Baraku, Samsonie, (...) którzy przez wiarę (...) podźwignęli się z niemocy” – Hebr. 11:32-34.

W czasach Abrahama żyli przyjaźni Filistyni. Egipcjanie skolonizowali Kaftor (Kreta), a następnie Kreteńczycy skolonizowali obszar współczesnej Strefy Gazy (1 Moj. 10:13-14, 21:32, 5 Moj 2:23, Jer. 47:4). Kolejna fala migracji Kreteńczyków zastąpiła nieco później (ok. 1615 r. p.n.e. oraz w XII w. p.n.e.), aż w końcu Filistyni doszli do takiego punktu w swej historii, że byli w stanie uciskać Izrael przez czterdzieści lat w czasach Samsona. Samson był Izraelitą, synem Manoacha z plemienia Dana. Został sędzią, albo inaczej mówiąc wyzwolicielem ludu Bożego, spod władzy sąsiednich Filistynów. Urodził się w XII wieku p.n.e., w miejscowości Sorea, na zachód od Jerozolimy, mniej więcej w połowie drogi do filistyńskiego wybrzeża Morza Śródziemnego. Narodziny Samsona zostały wcześniej zapowiedziane jego bezpłodnej matce przez anioła Jahwe. Anioł powiedział jej, że będzie miała syna, który będzie związany ślubami nazyreatu od swego narodzenia, zaś Pan użyje go, aby rozpocząć proces oswobodzenia Izraela z rąk Filistynów. Przeprowadźmy zatem analizę porównawczą postaci Samsona i Filistynów.

Komentarz: wszystkie te wydarzenia były zainicjowane przez Boga. Zastanówmy się, czy Samson, pomagając uciskanym, jest bardziej pozytywny niż Filistyńska nienawiść do Prawa Mojżeszowego, sędziów Izraela, a zwłaszcza Jehowy (por. Reprint 5613: 3-5.)

Zapytany o imię, anioł powiedział: „Cudowny” (Sędz. 13:18 ASV; por. Izaj. 9:6) [w polskich przekładach używane jest słowo „dziwne” lub „tajemnicze”, przyp. tłum]. Być może była to ostatnia bezpośrednia komunikacja między naszym Panem w przedludzkiej egzystencji a kimkolwiek z ludu Izraelskiego. Umysł i ciało Samsona mogły zostać pobudzone przez samego Logosa.

Samson nazyrejczyk - Sędz. 13:11-18

Nazyrejczycy byli objęci specjalnym ślubem złożonym Bogu, mającym na celu powstrzymanie skłonności ich cielesnej natury. To pokazywało ludziom, że jeśli chcą otrzymać błogosławieństwo Boże, muszą zaprzeczyć się

samych siebie i postępować wiernie wobec Bożego przymierza.

Komentarz: starotestamentalny Izrael był oddany służbie Bogu, budowie Jego królestwa i mógł wiecznie żyć na ziemi (po ziemskim zmartwychwstaniu). Samson mógł prowadzić normalne życie w zgodzie z prawem mojżeszowym, być nazyrejczykiem i pełnym pokoju, ale Boży zamysł dla Samsona był inny. Samson był człowiekiem wiary. Uznał, że jego zadaniem jest pomagać swojemu narodowi w walce przeciwko Filistynom i skutecznie ten cel realizował. W przeciwieństwie do tego, niektórymi ze słabości Kościoła Wieku Ewangelii jest bierność, stan letniości (ani gorący, ani zimny) i brak spożywania pokarmu na czas słuszny, tj. przyswajania sobie doktrynalnego i praktycznego nauczania.

Siła Samsona - Sędz. 13:24

Niezwykła siła, jaką Samson okazywał w różnych momentach swojej działalności, nie wynikała z tego, że był olbrzymem. Jej źródłem było to, że duch Pański natchnął go do realizacji wielkich czynów.

Komentarz: Czyny Samsona świadczyły o mocy Bożej działającej na jego rzecz. Filistyni, z bogami z kamienia, padali w tysiącach pod ręką Samsona (Sędz. 15:15). To wzmacniało postawę Izraelitów i przekonało ich, że Bóg jest z nimi. Wyczyny Samsona są również wzmocnieniem naszej wiary i stanowią zachętę dla wierzących w obecnym czasie, że moc Boża będzie z nami, aby pomóc pokonać również i naszych przeciwników – świat, ciało i diabła.

Przykazanie a zepsucie

Izrael znowu czynił zło w oczach Boga, w związku z czym dotknięty został uciskiem z rąk Filistynów, który trwał 40 lat. Gdy Samson się urodził, karanie to nadal trwało.

Komentarz: zarzut złego postępowania mógł szczególnie dotyczyć młodych Żydów, którzy mogli dopuszczać się bałwochwalstwa czcząc filistyńskich bogów takich jak Dagon lub być może Baal i Asztarta (Sędz. 10: 6). Pogańskie kultury tych bóstw były niekiedy związane z oddawaniem czci demonom, ofiarami z dzieci i obrzędami płodności. Wszystko to zostało zakazane, gdy Bóg powiedział: „Nie będziesz miał innych bogów obok mnie” (2 Moj. 20:3).

Samson walczył zbrojnie, wiedziony świętą misją przeciwstawienia się złu. Chrześcijanie w dzisiejszych czasach mają do swej dyspozycji całą duchową bibliotekę,

pomocną do pokojowej walki ze spirytyzmem, korzystając z ducha Chrystusowego i naszych najlepszych przykładów. „Gdyż oręż nasz, którym walczymy, nie jest cielesny, lecz ma moc burzenia warowni dla sprawy Bożej; nim też unicestwiamy złe zamysły i wszelką pychę, podnoszącą się przeciw poznaniu Boga, i zmuszamy wszelką myśl do poddania się w posłuszeństwo Chrystusowi” (2 Kor. 10:4-5).

Samson poruszony przez Ducha Pańskiego - Sędz. 14:15

Samson urodził się, a następnie „chłopiec rósł i Pan mu błogosławił. I zaczął działać w nim Duch Pański po obszarze zamieszkałym przez Danitów między Sorea i Esztaol” (Sędz. 13:24-25).

Komentarz: zgodnie z wolą Bożą nastąpiła zmiana układu sił; odtąd Samson miał zwrócić się przeciwko Filistynom i nękać ich, aby w ten sposób rozbić siły wroga i zachęcić Izraelitów do powstania i uwolnienia się od wroga. Wojska Filistyńskie dysponowały mieczami z hartowanej stali i rydwany, czego z kolei nie posiadali Izraelici (1 Sam. 13:19). Samson używał nawet szczęki osła jako broni (Sędz. 15:15). Jego zwycięstwa mogły zachęcać chrześcijan do odnoszenia zwycięstw w dzisiejszych czasach. Mogą one być również inspiracją dla cielesnego Izraela w cudownych wydarzeniach związanych z wojnami obronnymi w latach 1948, 1967 i innych, a także w czasie Armagedonu, kiedy to Bóg będzie walczył o Izrael „jak zwykł walczyć w dniu bitwy” (Zach. 14:3).

Samson: niewolnik namiętności? - Sędz. 14:15

Czy Samson był niewolnikiem namiętności? Wbrew sprzeciwom rodziców, lekkomyślnie nalegał na małżeństwo z Filistynką z Timny, położonej niedaleko ich własnego miasta, Sorea.

Komentarz: Samson najwyraźniej był naiwny wobec kobiet. Bóg jednak użył tej słabości dla dobra Izraela (Sędz. 14:4). W ten sposób Samson mógł wejść w styczność z przywódcami filistyńskimi, których następnie Bóg oddał w jego ręce.

Samson zabija dla ubrań - Sędz. 14:15-19

Podczas uczty weselnej Samson rzucił wyzwanie gościom, by rozwiązali jego zagadkę. Obiecał, że jeśli zgadną, da im 30 zestawów odzieży. Tymczasem, goście zagrozili życiu panny młodej twierdząc, że ją zabiją o ile nie uda się jej wydobyć z Samsona prawidłowej odpowiedzi. Samson w zemście zabił 30 Filistynów z Aszkelonu i oddał gościom szaty ofiar. W ten sposób dotrzymał słowa, osłabiając jednocześnie siły wroga.

Komentarz: zdradziecki sposób, w jaki Filistyni zdobyli odpowiedź na zagadkę, dobrze ilustruje ich charakter. Odpowiedź Samsona była kierowana przez Boga, aby w

ten sposób nakłonić Izraelitów do zaufania Bożej mocy.

Żyjemy w innym czasie, pod innym przymierzem, według innych standardów. Zostaliśmy powołani przez Księcia Pokoju, aby żyć w pokoju i pielęgnować ducha łaski (Mat. 5:1-12). Jednak ci, którzy poświęcili się aż do śmierci, którzy porzucili swe prawa do życia na ziemi, już dzisiaj muszą wykazać się taką energią, poświęceniem i oddaniem jak Samson, o ile nie jeszcze większym. Mogą zostać posłani jak owce między wilki, aby w ten sposób nauczyć się „uświęcenia, bez którego nikt nie ujrzy Pana” (Hebr. 12:14). Wówczas staną się godni panowania z Chrystusem. Wybrani kandydaci na Oblubienicę Chrystusa, żonę Baranka, zakończą swój bieg zwycięstwem w mocy Bożej. Znacznie większa liczba członków Wielkiego Grona, „panien” towarzyszących Kościołowi, będzie musiała wyprać swoje szaty, aby stanąć przed Tronem.

Sędziowie tacy jak Samson zostaną wzbudzeni z stanie ludzkiej doskonałości. Być może przeprowadzą oni Izrael przez kryzys Armagedonu (Mich. 5:5, Zach. 12:10), a następnie będą zarządzać programem zmartwychwstania. Jeśli niektórzy w Izraelu odważą się spróbować pozbawić ich przywództwa, wówczas usłyszą: „odstąpcie ode mnie wszyscy, którzy czynicie nieprawość. Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów, gdy ujrzycie Abrahama, Izaaka i Jakuba i wszystkich proroków w Królestwie Bożym, siebie samych zaś precz wyrzuconych [tzn. pozbawionych władzy, przyp. autora]” (Łuk. 13:27-28).

Skompletowanie Kościoła Chrystusowego jest kluczem do nagrody dla Samsona i wszystkich innych Starożytnych Świętych. Tak jak Samson, byli słabi, a stali się silni. Niektórzy z nich byli kamienowani, przerynani piłą, nędznie ubrani, żyli w ubóstwie, udręczeni i w pogardzie. Świat nie był ich godny. Wszyscy oni otrzymali dobre świadectwo przez wiarę, ale nie otrzymali obietnicy (niebiańskiego zmartwychwstania), „ponieważ Bóg przewidział ze względu na nas coś lepszego”, a mianowicie, aby bez nas nie stali się doskonałymi (Hebr. 11:33-40). Chrystus wraz z Kościołem wskrzeszą tych szlachetnych ludzi, aby byli „księżętami na całej ziemi” (Psalm 45:17). Izajasz, Mojżesz, Jozue, Jeremiasz, Dawid, Jan Chrzyciel, Samson, a może i tysiące innych zostanie wzbudzonych do życia, aby pomagać Izraelowi i całemu światu podnieść się z grzechu i podążać Drogą Świętą, wiodącą do doskonałości.

Samson w Gazie - Sędz. 16:17

W Gazie Samson został uwięziony w obrębie murów miejskich, ale wstał w nocy, wyrwał z zawiasami ciężkie bramy i wyniósł je na pobliskie wzgórze. Następnie Dalila oszukała go i obcięła mu włosy; umożliwiając Filistynom wyłupienie oczu i osadzenie go w więzieniu. Choć stał się niewidomy, dostrzegł okazję do zabicia

3000 filistyńskich przywódców. W swoim ostatnim czynie Samson zabił więcej wrogów, niż w ciągu całego swojego życia. (zobacz również: www.biblearchaeology.org, Bible and Spade, “Between the Pillars”, Zima 2005).

Lekcje z życia Samsona dla nas

Jako Chrześcijanie, również mamy wrogów, których musimy pokonać. Nie są to ludzie, ale cechy naszej starej, upadłej natury. To są „Filistyni” mieszkający w nas samych. Aby osiągnąć ten cel, potrzebna jest energia i wigor. Walcząc z wrogami takimi jak świat, ciało i szatan, możemy inspirować się siłą i wigorem Samsona. Czyniąc tak, zwycięska klasa Oblubienicy związana z Chrystusem, przygotowuje się do wprowadzenia dynamicznych zmian na świecie, polegających na wypełnieniu Bożego planu.

W jaki sposób osiągnąć ten cel? Każdy domownik Prawdy musi uśmiercić „Filistyna” mieszkającego w nim samym, walcząc miłością agape i braterstwem. Musimy również energicznie poszukiwać tych, którzy jeszcze nie zostali powołani, aż do ostatniego członka Ciała Chrystusowego. Powinniśmy zachęcać ich do „zabicia” swego starego stworzenia, a następnie pielęgnacji Nowego Stworzenia”.

Księga Sędz. 13-17 zawiera szereg cennych nauk, przydatnych dla poświęconych Chrześcijan żyjących pod koniec obecnego wieku.

1) Samson jest jednocześnie podobny i niepodobny do Kościoła. „Zaprawdę powiadam wam: Nie powstał z tych, którzy z niewiast się rodzą, większy od Jana Chrzciciela, ale najmniejszy w Królestwie Niebios większy jest niż on” (Mat. 11:11). Zarówno Jan jak i Samson rozwijali się pod Zakonem Mojżeszowym, podczas gdy Kościół rozwija się pod tą częścią przymierza Abrahama, która pokazana jest w Sarze. Jest to przymierze łaski.

2) Obie dyspensacje wymagają żarliwej służby dla Boga, celowego działania kosztem nas samych.

3) Całe Pismo natchnione przez Boga ma być przyjmowane z wdzięcznością i posłuszeństwem, tak jak w dawnych czasach.

4) Starannie wybierajmy powierników i ufajmy każdemu danemu nam przez Pana. „Umiłowani, nie każdemu duchowi wiercie, lecz badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na ten świat” (1 Jan. 4:1). Bóg pokierował Samsonem tak, że zapragnął filistyńskich kobiet; jednak zaleca Kościołowi, aby unikał świata.

5) Kiedy pojawi się okazja, aby zachować tajemnicę dla ochrony innych, powiedzmy sobie: „dlatego uczyniłem moją twarz twardą jak krzemień; wiedziałem bowiem, że nie będę zawstydzony” (Izaj. 50:7-9).

6) Filistyni doprowadzili do rozbicia małżeństwa Samsona, czym wywołali u niego depresję. Mimo to zachował spokój i za pomocą lisów z pochodniami udało mu się zniszczyć plony, które miały zapewnić dostawy żywności dla żołnierzy filistyńskich. Nie marnował czasu i energii. Samson był skupiony na celu, jak dobry żołnierz.

7) Samson wcześniej dostrzegł to, czego Pan od niego oczekiwał. Zabił młodego lwa, a przechodząc koło niego jakiś czas później zobaczył, że w padlinie zagnieżdżył się rój pszczół. Jego zagadka brzmiała: „Z pożeracza wyszedł żer a z mocnego wyszła słodycz” (Sędz. 14:14). Lew zabity przez Samsona wysechł, ale stał się domem dla pszczół, wypełnionym miodem. Izrael może być tym szczęśliwym, zapracowanym ulem. Choć Samson zginął walcząc jak lew, osiągnął słodkie, „mirodowe” zwycięstwo konieczne dla przyszłości Izraela, a w pozaobrazie potrzebne również dla ustanowienia Królestwa Chrystusowego (uwaga redakcji: Ten wielki akt odwagi Samsona został osiągnięty kosztem jego upośledzonego życia. To końcowe wydarzenie może sugerować, że Armagedon będzie miał miejsce wówczas, gdy historia wiernego Kościoła na ziemi dobiegnie końca).

Redakcja